

Sygn. akt **IX GC 91/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant – sekr. sąd. Ewelina Kołodziejczak-Marczak

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa: Ł. S.

przeciwko: A. P.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 17.09.2014 roku w sprawie IX GNc 760/14 przeciwko pozwanej A. P. i oddala powództwo przeciwko A. P.;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę: 8.802,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO K. Krzymkowska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 02.06.2014 r. (data stempla pocztowego) powód Ł. S., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), wniósł o zasądzenie solidarnie od współników rozwiązanej spółki cywilnej działających pod firmą (...), G. M. i A. P. kwoty 125.460 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie :

- od kwoty 12.300 zł od dnia 15.04.2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 12.300 zł od dnia 13.05.2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 100.860 zł od dnia 29.06.2011 do dnia zapłaty.

Powód wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w okresie luty-kwiecień 2011 r. współnicy spółki cywilnej pod firmą (...) A. P. i G. M. zakupiły u powoda wyposażenie kręgielni oraz kompletną kręgielnię wraz z wyposażeniem – 1 tor. W następstwie transakcji powód wystawił 3 faktury – nr FV (...) z dnia 28.02.2011 na kwotę 12.300 zł, nr FV (...) z dnia 28.03.2011 na kwotę 12.300 zł oraz nr FV (...) z dnia 29.04.2011 na kwotę 100.860 zł. Następnie w dniu 30.12.2012 r. powód potwierdził z pozwanymi saldo rozliczeniowe. Powód podał dalej, iż z dniem 31.12.2013 r. spółka cywilna (...) uległa rozwiązaniu z uwagi na wypowiedzenie umowy spółki przez pozwaną A. P.. Powód wielokrotnie wzywał pozwane do zapłaty, jednak bez rezultatu. Powód wskazał także, iż w dniu 18.10.2013 r. G. M. wspólnik spółki cywilnej wystąpiła o prolongatę należności powoda, w wyniku czego, zdaniem powoda, doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia.

W dniu 17 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od solidarnych pozwanych dochodzoną kwotę wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania w kwocie 5.186 zł.

Nakaz zapłaty w stosunku do pozwanej G. M. uprawomocnił się, pozwana nie wniosła zarzutów.

Pozwana A. P. wniosła w ustawowym terminie zarzuty od ww. nakazu zapłaty. Wniosła o uchylenie nakazu zapłaty, oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Wniosła ponadto o przyznanie P. S..

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że prowadziła wspólnie z P. S. działalność gospodarczą pod firmą (...) w I. przy ul. (...). Od 28 listopada 2011 r. spółka ta była prowadzona przez trzy osoby – A. P., P. S. oraz G. M.. Następnie z dniem 30 listopada 2011 ze spółki wystąpiła P. S.. Spółka cywilna (...) uległa rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2013 r. a jej likwidatorem została G. M.. Oprócz wkładu pieniężnego wspólniczki zobowiązały się do wniesienia wkładu postaci usług i wyposażenia. A. P. zobowiązała się do adaptacji pomieszczeń przy ul. (...), co wykonał jej mąż M. P. prowadzący Zakład (...). P. S. natomiast wniosła wkład w postaci toru bowlingowego wraz z wyposażeniem peryferyjnym. Tym samym pozwana uznała, że skoro lokal był w pełni wyposażony, nie było potrzeby zakupywania toru bowlingowego, kwestionując swój podpis na fakturze VAT (...). Wskazała ponadto, że w dniu 3 września 2013 r. wypowiedziała swój udział w spółce cywilnej (...). Podała również, że toczy się postępowania przygotowawcze w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa przywłaszczenia mienia wchodzącego w skład spółki cywilnej przez A. M., męża G. M. na szkodę A. i M. P.. Pozwana wskazała następnie, że majątek spółki cywilnej (...) magazynowany jest w miejscowości D. i jest w posiadaniu powoda. Pozwana zaznaczyła także, że w spornych fakturach znalazł się zapis o zastrzeżeniu własności rzecz sprzedanej (art. 589 k.c.), w związku z czym skoro cena nie została uiszczona, towar jest własnością powoda. Pozwana podniosła nadto zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Zakwestionowała także wniosek G. M. o prolongatę spłaty należności jako czynność pozorną. Pozwana zaznaczyła, że przerwanie biegu przedawnienia w stosunku do jednego z dłużników solidarnych nie ma skutku względem współdłużników. Pozwana zarzuciła także powodowi nadużycie prawa podmiotowego, skoro umowa sprzedaży nie została zawarta, a powód posiada sporny towar.

P. S. zawiadomiona o toczącym się postępowaniu ostatecznie nie wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Sąd ustalił , co następuje :

W dniu 28 kwietnia 2010 r. została zawarta umowa spółki cywilnej pomiędzy A. P. a P. S., żoną powoda. W umowie wskazano, że spółka nosić będzie nazwę Bowling M. (...) (§2). Jako siedzibę spółki wskazano S., ul. (...), zaś działalność gospodarcza miała polegać na wynajęciu lokalu do prowadzenia Centrum Rozrywkowego w I. przy ul. (...), zgodnie z zawartą umową najmu (§3 i §4). Wkłady wspólniczek wyniosły po 20.000 zł, a udział w zysku 50/50 (§5). W dniu 28.11.2011 r. do spółki cywilnej przystąpiła G. M., matka P. S. i teściowa powoda, wnosząc wkład w postaci 40.000 zł. Z dniem 30.11.2011 P. S. wypowiedziała ze skutkiem umowę spółki cywilnej uwagi na zaawansowaną ciężę, a pozostałe wspólniczki spółki cywilnej (...) wyraziły zgodę na wystąpienie ze spółki (...) bez zachowania okresu wypowiedzenia oraz wypłacenie jej wkładu wraz z wartością 25% majątku spółki (...). Tego samego dnia zawarto aneks do umowy spółki cywilnej, w którym G. M. wycofała wkład o wartości 20.000 zł. Ponadto w dniu 30.11.2011 r. wspólniczki przedmiotowej spółki cywilnej oświadczyły, że nie będą pociągać występującej wspólniczki P. S. do odpowiedzialności za długi zaciągnięte zarówno przed, jak i po dniu 30.11.2011 r. Na liście środków trwałych sporządzonej w związku z wystąpieniem P. S. ze spółki, pod pozycją 5 widnieje tor – kręgielnia wraz z wyposażeniem, wraz z odniesieniem do faktury nr (...). W dniu 3.09.2013 r. A. P. wypowiedziała swój udział w spółce cywilnej (...) ze skutkiem prawnym na dzień 31.12.2013 r. Oznaczało to konieczność likwidacji spółki cywilnej wobec pozostania w niej jednej wspólniczki, G. M..

Dowód – umowa spółki cywilnej (k. 148-151), aneks do umowy spółki cywilnej z dnia 28.11.2011 r. (k. 152), pismo zawierające zgodę pozostałych wspólniczek na wystąpienie ze spółki (...) z dnia 30.11.2011 r. (k. 153), aneks do umowy spółki cywilnej z dnia 30.11.2011 r. (k. 154), oświadczenie wspólniczek A. P. i G. M. z dnia 30.11.2011 r. (k. 155), wypowiedzenie umowy spółki przez P. S. z dnia 30.11.2011 r. (k. 156), pismo P. S. z dnia 30.11.2011 r. (k. 157), uchwała nr 1/2011 z dnia 28.11.2011 r. (k. 160), uchwała nr 2/2011 z 30.11.2011 r. (k. 164-165), lista środków trwałych (k. 163), wypowiedzenie umowy spółki cywilnej przez A. P. z dnia 3.09.2013 r. (k. 11).

Powód w dniach 29.04.2011 r., 28.03.2011 r., 28.02.2011 r. wystawił faktury nr odpowiednio (...) na kwotę 100.860,00 zł brutto, nr (...) na kwotę 12.300 zł brutto oraz nr (...) na kwotę 12.300 zł brutto, na rzecz spółki cywilnej (...). Przedmiotem transakcji była sprzedaż kręgielni wraz z wyposażeniem – 1 tor oraz wyposażenie. Pod fakturą nr (...) z dnia 29.04.2011 r, podpisała się pozwana A. P.. Dwie faktury, nr (...) oraz (...) zawierały adnotację, że towar do momentu zapłaty pozostaje własnością sprzedawcy. (...) spółki cywilnej znajdowały się już w posiadaniu przedmiotu sprzedaży.

Dowód – faktura VAT nr (...) z dnia 29.04.2011 r. (k. 8), faktura VAT nr (...) z dnia 28.03.2011 (k. 9), faktura VAT nr (...) z dnia 28.02.2011 r. (k. 10), opinia biegłego grafologa K. K. (k. 207-216).

Jeszcze przed rozpoczęciem działalności spółki cywilnej (...), jesienią 2010 r., zamontowano w prowadzonym przez spółkę lokalu (...) torów bowlingowych. Tory wynajął powód G. M., a ona z kolei wynajęła tory spółce (...). Została zawarta pisemna umowa najmu na czas nieokreślony, z zaznaczeniem, że tory bowlingowe będą sukcesywnie sprzedawane, jak spółkę będzie na to stać. Założenie było takie, że spółka początkowo majątek wynajmie, a kiedy będzie miała środki, to stopniowo zacznie wykupywać wynajęty sprzęt. Sporne faktury za zakup toru oraz wyposażenia kręgielni przez spółkę zostały przez nią zaksięgowane. Nie doszło do wykupienia pozostałych torów, bo spółki cywilnej nie było na to stać. Tor obecnie znajduje się w D., przy ul. (...). 9 torów zostało zwróconych powodowi i on je sprzedał, co do tego jednego toru, nie chciał zwrotu, bo tor został już sprzedany na rzecz spółki cywilnej.

Dowód – zeznania świadka A. M. (k. 182-184), zeznania świadka G. M. (k. 198-199), zeznania świadka P. S. (k. 199-200).

G. M., wspólniczka spółki cywilnej, złożyła podpis na pierwszej stronie dokumentu z zapytaniem powoda o potwierdzenie salda, odcinek A i przystawiła na tym dokumencie pieczęć firmową. Dokument ten opatrzony jest datą 30.10.2012 r. Zgodnie z treścią odcinka A, oświadczenie o potwierdzeniu salda miało się znaleźć na drugiej stronie pisma, tj. powinien zostać wypełniony i podpisany odcinek B oraz odesłany na adres powoda. G. M. jednak odcinka B nie odesłała na adres powoda. Swojej czynności G. M. nie konsultowała z pozwaną A. P..

Dowód – potwierdzenie salda, odcinek A (k. 15), zeznania świadka G. M. (k. 198-199), zeznania świadka A. M. (k. 182-184), zeznania świadka M. P. (protokół rozprawy z dnia 16.05.2016 roku), zeznania pozwanej A. P. (protokół rozprawy z dnia 16.05.2016 roku).

Powód w pismach z dnia 20.09.2013 r. oraz 3.10.2013 r. wezwał wspólniczki spółki cywilnej (...) do uregulowania należności z tytułu spornych faktur.

W dniu 18.10.2013 r. G. M. wystosowała do powoda, w związku z wezwaniem do zapłaty, pismo z prośbą o prolongatę długu wynikającego ze spornych faktur, z uwagi na trudną sytuację finansową spółki. Dokument ten został sporządzony już po złożeniu przez pozwaną A. P. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy spółki oraz bez konsultacji z nią.

Dowód – wezwanie do zapłaty z dnia 20.09.2013 r. (k. 12), wezwanie do zapłaty z dnia 3.10.2013 r. (k. 13), pismo G. M. z prośbą o prolongatę należności (k. 14), zeznania świadka G. M. (k. 198-199), zeznania pozwanej A. P. (protokół rozprawy z dnia 16.05.2016 roku).

(...) spółka cywilna była przedsięwzięciem gospodarczym prowadzonym z nieformalnym udziałem bliskich wspólniczek – w szczególności ich mężów, przy czym, jak wcześniej wspomniano powód jest mężem P. S., tj. osoby, która na początku działalności była wspólniczką spółki oraz zięciem G. M., osoby, która wraz z pozwaną była wspólniczką spółki do czasu jej rozwiązania, osobą która zajmowała się likwidacją spółki oraz jej sprawami majątkowymi. G. M. była drugą z pozwanych na początku niniejszego procesu, która nie wniosła zarzutów od nakazu zapłaty, ale również nie spłaciła długu. W trakcie działalności spółki doszło do konfliktu między wspólniczkami oraz ich mężami, przy czym G. M. nie jest skonfliktowana ani ze swoim zięciem (powodem) ani z córką P. S.. Konflikt dotyczy spraw finansowych spółki i wzajemnych rozliczeń i rozpoczął się jeszcze przed wystąpieniem pozwanej ze spółki.

Okoliczności niesporne, dowód: zeznania świadka Partycji S. (k.199-200), zeznania świadka G. M. (k. 198-199), zeznania świadka A. M. (k. 182- 184), zeznania świadka M. P. (protokół rozprawy z dnia 16.05.2016 roku), zeznania pozwanej (protokół rozprawy z dnia 16.05.2016 roku)

Co do dokumentów nie budziło wątpliwości, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia o treści, która w nich się znajduje. W zakresie spornego podpisu pod fakturą nr (...) z dnia 29.04.2011 r, dotyczącą kregielni wraz z wyposażeniem – 1 tor, kwestia ta została jednoznacznie rozstrzygnięta dowodem z opinii biegłej która stwierdziła, że podpis pod sporną fakturą pochodzi od pozwanej. Opinii biegłej żadna ze stron nie kwestionowała, i sąd uznał ją za jasną, logiczną, a więc wiarygodną. Dokumenty przedstawione przez powoda jako oświadczenia o uznaniu długu (potwierdzenie salda, odcinek A z datą 30.10.2012 roku oraz wnioski o prolongatę zadłużenia opatrzone datą 18.10.2013 roku) sąd oceniał ze znaczną ostrożnością biorąc pod uwagę fakt istnienia silnego konfliktu pomiędzy wspólniczkami spółki cywilnej pod koniec jej działalności, podpisanie dokumentów jedynie przez G. M. i to bez konsultacji z pozwaną oraz bliskie powiązania rodzinne G. M. z powodem. Dokument dotyczący uznania długu z dnia 18.10.2013 roku podpisany przez G. M. sąd uznał za nieskuteczny wobec pozwanej – w szczególności w zakresie przerwania biegu przedawnienia, tym bardziej że został sporządzony już po wypowiedzeniu umowy spółki przez pozwaną i bez konsultacji z nią. Dokumentu z datą 30.10.2012 roku, wobec istotnych braków w postaci przedstawienia właściwego dokumentu potwierdzenia salda – odcinek B ani nawet wobec nie wpisania pod treścią odcinka A oświadczenia wspólniczki spółki cywilnej o treści np. „ potwierdzam saldo” – sąd nie uznał za skuteczne oświadczenie o uznaniu długu wiążące pozwaną. Nie ulega wątpliwości, że G. M. nie konsultowała z pozwaną woli złożenia wówczas oświadczenia o potwierdzeniu salda. Samo złożenie pieczętki i podpisu na O. A nie jest równoznaczne z potwierdzeniem salda. Może po prostu oznaczać potwierdzenie dla powoda, że złożył tego rodzaju dokument do spółki cywilnej. Zeznania G. M. dotyczące tego dokumentu oraz woli jej działania jako złożone ponad osnowę dokumentu oraz skrajnie nieobiektywne (chodzi o doprowadzenie pozwanej do współodpowiedzialności finansowej) sąd uznał za niewiarygodne w zakresie w jakim miałyby doprowadzić do przyjęcia skuteczności oświadczenia o uznaniu długu na dzień 30.10.2012 roku.

Zeznającemu w sprawie świadkowi A. M. Sąd dał wiarę w zakresie istotnych okoliczności faktycznych. Świadek ten będący małżonkiem G. M. jasno przedstawił znaczenie dokumentów potwierdzenia salda oraz wagę drugiej strony zapytania o potwierdzenie salda, tj. odcinka B wskazując jednoznacznie, że to w tym odcinku powinno się znaleźć zasadnicze oświadczenie dłużnika o potwierdzeniu salda.

Zeznania świadków G. M. oraz P. S. sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w przedstawionych dokumentach oraz w niespornych twierdzeniach stron. W ocenie sądu zeznania tych świadków nie mają znacznej mocy dowodowej, głównie z uwagi na brak obiektywizmu tych osób w stosunku do stron postępowania. Obydwie te osoby zainteresowane są korzystnym rozstrzygnięciem sprawy dla powoda z uwagi na swojej z nim osobiste związki rodzinne oraz możliwość poniesienia osobistej odpowiedzialności majątkowej za dochodzone roszczenie, przy jednoczesnym ujawnionym konflikcie ze stroną pozwaną.

Zeznania świadka M. P. sąd uznał w znacznej części za wiarygodne, jakkolwiek świadek ten jako mąż pozwanej, zainteresowany był korzystnym rozstrzygnięciem dla pozwanej.

Z zeznań świadków, strony pozwanej oraz z twierdzeń stron zawartych w pismach procesowych wynika pozostawanie byłych wspólniczek spółki cywilnej: G. M. oraz pozwanej w sporze w zakresie rozliczeń finansowych spółki. Ustalenie jednak, czy oraz która ze wspólniczek i w jakim zakresie jest względem drugiej dłużniczką, nie stanowiło jednak istoty niniejszego sporu, więc nie było tak naprawdę przedmiotem ustaleń sądu. Świadek ten, jak się okazało, zajmował się osobiście sprawami spółki i był w to znacznie bardziej zaangażowany niż pozwana.

Za mało przydatne w sprawie uznać należy zeznania pozwanej A. P., jakkolwiek pozwana stanowczo zaprzeczyła, aby złożyła oświadczenie o uznaniu długu lub aby czuła się takim oświadczeniem związana. Pozwana, mimo swej roli wspólnika w spółce cywilnej, przedstawiła się jako osoba mało zorientowana w sprawach spółki, niezainteresowana jej sprawami finansowymi, co oczywiście nie ma wpływu na jej odpowiedzialność za zobowiązania spółki, jeżeli odpowiedzialność taka została wykazana. Znaczne osłabienie dla mocy dowodowej zeznań i twierdzeń pozwanej oraz jej męża – świadka M. P., stanowiły ustalenia opinii biegłej, która obaliła ich początkowe twierdzenia, że pozwana nie podpisała jednej z faktur.

Dowód z zeznań powoda sąd pominął, gdyż powód nie stawiał się celem złożenia zeznań nie podając usprawiedliwienia.

Wniosek powoda o przesłuchanie świadka J. J. sąd oddalił jako nieistotny dla rozstrzygnięcia i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje :

Nakaz zapłaty przeciwko pozwanej podlega uchyleniu, a powództwo wobec niej, jako nieuzasadnione, podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 864 k.c. Za zobowiązania spółki [cywilnej] wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie. Zgodnie zaś z art. 366 k.c. solidarność dłużników podlega na tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. W doktrynie wskazuje się, (Jacek Gudowski, Komentarz do art.864 Kodeksu cywilnego, LEX) że przez zobowiązania spółki należy rozumieć wszelkie zobowiązania powstałe w czasie trwania spółki cywilnej w związku z działaniami (faktycznymi lub prawnymi) podejmowanymi dla osiągnięcia przez nią określonego w umowie celu gospodarczego. Tytuł powstania zobowiązania jest obojętny, mogą więc wchodzić w grę zobowiązania z umów zawartych przez wspólnika w ramach uprawnień wynikających z art. 866, a ponadto zobowiązania z czynów niedozwolonych i bezpodstawnego wzbogacenia, jak też powinności o charakterze publicznoprawnym. Wspólnik nie odpowiada majątkiem osobistym za zobowiązania spółki, jeżeli ich źródłem są zdarzenia z okresu, w którym nie był wspólnikiem. Z jednej strony oznacza to, że wspólnik, który wstąpił do spółki już istniejącej, nie odpowiada za jej zobowiązania powstałe wcześniej, a z drugiej, że - mimo wystąpienia ze spółki - w dalszym ciągu odpowiada z pozostałymi wspólnikami za zobowiązania wynikające ze zdarzeń mających miejsce w czasie, gdy był jeszcze wspólnikiem (por. wydany na podstawie art. 567 k.z., ale aktualny wyrok SN z 24 sierpnia 1967 r., II CR 187/67, LexisNexis nr (...), OSNCP 1968, nr 5, poz. 89, z omówieniem A. S. i W. W., NP 1968, nr 11, s. (...); por. także wyrok SN z 24 września 2008 r., II CNP 49/2008, LexisNexis nr (...), IC 2009, nr 4, s. 45).

Sporne faktury zostały wystawione przez powoda w okresie luty – kwiecień 2011 r. i potwierdzają one fakt zrealizowania transakcji sprzedaży towarów wymienionych w fakturach. Fakt posiadania tych towarów przez wspólniczki spółki cywilnej (...), tj. wyposażenia nimi kregielni, nie był sporny między stronami. Transakcje sprzedaży zostały przeprowadzone wówczas, gdy pozwana A. P. była wspólnikiem spółki cywilnej (...), co zresztą sama pozwana przyznała w toku składania zeznań przed Sądem. Oznacza to, że pozwana odpowiada za dług wynikający ze spornych faktur. Dług ten uznać należy za wykazany co do zasady, jak i co do wysokości, poprzez wystawione na spółkę cywilną faktury VAT oraz fakt ich zaksięgowania w księgowości spółki cywilnej oraz wydanie towarów wspólniczkom spółki cywilnej. Okoliczność, iż faktury wystawione przez powoda nie były kwestionowane przez wspólniczki spółki cywilnej, w tym przez pozwaną, potwierdza fakt złożenia przez nią podpisu pod jedną z nich, fakturą nr (...) z dnia 29.04.2011, opiewającą na kwotę 100.860 zł. Dwie kolejne faktury zostały podpisane natomiast przez drugą

z ówczesnych wspólniczek Partycję S.. Ponadto, jak zeznali świadkowie A. M., G. M. oraz P. S., ustalono, iż tory i wyposażenie kręgielni miały być stopniowo wykupowane przez wspólników spółki cywilnej. Czynności nabycia toru do kręgielni oraz wyposażenia należały do normalnych czynności spółki cywilnej, która zajmowała się właśnie prowadzeniem kręgielni. Nie przekraczały więc czynności zwykłego zarządu oraz prowadzenia spraw spółki.

Jednak przeciw uwzględnieniu powództwa przemawia inna okoliczność, mianowicie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia. Zgodnie z art. 554 k.c. Roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Nie ulega wątpliwości, iż sporne faktury, potwierdzające transakcję sprzedaży towarów, zostały wystawione w zakresie działalności przedsiębiorstwa powoda, zatem termin przedawnienia roszczeń z nich wynikających wynosi dwa lata. Zgodnie z art. 120 §1 zd. 1 k.c. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Termin płatności ostatniej ze spornych faktur to 28.06.2011 r. Zatem roszczenie z ostatniej z faktur **przedawniło się w dniu 29.06.2013 r.** Roszczenia o zapłatę pozostałych faktur przedawniły się odpowiednio z dniem 13.05.2013 roku oraz 15.04.2013 roku. Powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 2.06.2014 roku, a więc znacznie po upływie terminu przedawnienia. Powód wprowadził powoływał się na przerwanie biegu przedawnienia, wynikające z potwierdzenia sald między powodem, a wspólniczką spółki cywilnej, G. M. datowane na 30.10.2012 roku, a następnie z wniosku o prolongatę terminu płatności datowany na 18.10.2013 roku co jednak sąd uznał za nieskuteczne wobec pozwanej A. P.. Zgodnie z art. 123 §1 pkt. 2 k.c. Bieg przedawnienia przerywa się: [...] 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje. Uznanie roszczenia może mieć charakter uznania właściwego, ugody lub uznania niewłaściwego. W niniejszej sprawie w grę wchodzić mogło ewentualnie uznanie niewłaściwe. W doktrynie (Stanisław Rudnicki, Roman Trzaskowski, Komentarz do art.123 Kodeksu cywilnego, LEX) zaznacza się, że uznanie niewłaściwe można określić najbardziej ogólnie i nieprecyzyjnie jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu (por. wyrok z 16 marca 2012 r., IV CSK 366/2011, LexisNexis nr (...), w którym Sąd Najwyższy wskazał, że: „O uznaniu roszczenia można mówić wtedy, gdy określone zachowania dłużnika dotyczą w sposób jednoznaczny skonkretyzowanego, skierowanego przeciwko niemu roszczenia. Dla zakwalifikowania zachowania dłużnika w kategoriach uznania roszczenia konieczne jest stwierdzenie, że z rozeznaniem daje wyraz temu, iż wierzycielowi przysługuje w stosunku do niego wierzytelność wynikająca z konkretnego stosunku prawnego”; wyrok SN z 9 maja 2013 r., II CSK 602/2012, LexisNexis nr (...): „Do uznania roszczenia ze skutkiem w postaci przerwania biegu przedawnienia może dojść przez każde zachowanie się zobowiązanego, które - choćby nie wyrażało zamiaru wywołania tego skutku - dowodzi świadomości zobowiązanego istnienia roszczenia i tym samym uzasadnia przekonanie uprawnionego, że zobowiązany uczyni zadość roszczeniu”). Jednak dokumentu „potwierdzenie salda O. A” nie można uznać w niniejszej sprawie nawet za niewłaściwe uznanie roszczenia skuteczne wobec pozwanej. Wynika to z faktu, iż zgodnie z treścią dokumentu „Potwierdzenie salda. Odcinek A” (k. 15), potwierdzenie salda miało nastąpić poprzez wypełnienie 2 strony dokumentu i odesłanie go na adres powoda. Tymczasem tej czynności świadek G. M. nie wykonała, co przyznała w toku przesłuchania przez Sądem. Nadto o tej czynności, a więc i o woli uznania roszczenia, pozwana nie posiadała wiedzy. Oznacza to, że zdaniem Sądu nie doszło do skutecznego uznania długu przez wspólniczkę spółki cywilnej i, w konsekwencji, nie doszło do przerwania biegu przedawnienia. Uznanie długu nastąpiło wprowadzie w innym piśmie wspólniczki G. M. z dnia 18.10.2013 r. (k. 14), dotyczącym prośby o prolongatę długu spółki cywilnej wobec powoda. Jednak to uznanie długu nastąpiło już w okresie, gdy wierzytelność powoda wobec pozwanej A. P. była już przedawniona i to od prawie 4 miesięcy. Nie ulega wątpliwości, że pozwana nie złożyła wobec powoda oświadczenia o zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia. Powyższe prowadzi do oddalenia powództwa z uwagi na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego w sprawie roszczenia biorąc pod uwagę art. 117 § 2 kc.

Zgodnie więc powołanymi wyżej przepisami oraz rozważaniami oraz z art. 496 kpc, nakaz zapłaty wydany przeciwko pozwanej A. P. podlegał uchyleniu, a powództwo oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada

2015 r.) w zw. z §6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Koszty te obejmują kwotę 4.705 zł tytułem opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, kwotę 3.600 tytułem kosztów zastępstwa prawnego, kwotę 480 zł tytułem zaliczki na opinię biegłego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (pkt. 2 wyroku).

SSO Katarzyna Krzymkowska